

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 คัดแยกยีสต์จากแหล่งต่างๆ ที่มีความสามารถในการกำจัดสีน้ำากาส่า

4.1.1 สํารวจและเก็บตัวอย่างดิน น้ำ และจากแหล่งต่างๆเพื่อนํามาคัดแยกยีสต์
ทำการสํารวจและเก็บตัวอย่างดินและน้ำในบริเวณที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับน้ำากาส่า
ได้แก่ บริเวณโรงงานผลิตแอลกอฮอล์ และในสภาวะแวดล้อมที่มักจะมียีสต์ได้ง่าย เช่น ที่ผิวของ
เปลือกผลไม้ชนิดต่างๆ เพื่อนํามาแยกยีสต์ต่อไป

4.1.2 ทำการแยกยีสต์ออกจากแหล่งตัวอย่างที่เก็บมา

ยีสต์ในดิน และแหล่งที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่มีน้ำากาส่าปนเปื้อน ในการศึกษา
ครั้งนี้ได้ทำการเก็บตัวอย่างดินและน้ำบริเวณขอบบ่อทิ้งน้ำากาส่า อ.คอนตูม จ. กาญจนบุรี ดิน
บริเวณที่จอดรถขนน้ำากาส่า น้ำจากท่อระบายน้ำ น้ำล้างถังหมัก น้ำล้างถังบรรจุน้ำากาส่า
และน้ำจากบ่อเดิมอากาศ ณ โรงงานแสงโสม จ.นครปฐม สามารถคัดแยกยีสต์ได้ทั้งหมด 15 สาย
พันธุ์ โดยมีลำดับตามตารางที่ 4.1

ยีสต์ในของเหลว ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำากาส่าสดจากโรง
งานสุราแสงโสม จ.นครปฐม มาทำการแยกเชื้อ สามารถคัดแยกได้ทั้งหมด 3 สายพันธุ์ โดยมีลำดับ
ตามตารางที่ 4.1

ยีสต์ในผลไม้และดอกไม้ ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ผลไม้ที่หาได้ตามฤดูกาลทั้งหมด
19 ดอกไม้ 2 ชนิด ชนิด ได้แก่ กล้วย สับปะรด องุ่นม่วง มะละกอ ตะขบ มะขาม ส้ม มะนาว สตรอ
เบอร์รี่ แคนตาลูป ทูเรียน ขนุน มังคุด เงาะ ชมพู องุ่นเขียว มะเขือเทศ มะม่วง แอปเปิ้ล ดอก
พุทธรักษา และดอกเข็ม สามารถคัดแยกยีสต์ได้ทั้งหมด 41 สายพันธุ์ และผลไม้ที่ไม่พบยีสต์ ได้แก่
มะเขือเทศ มะม่วง และ แอปเปิ้ล โดยมีลำดับตามตารางที่ 4.1

ยีสต์ในอากาศ ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเปิดฝาจานเลี้ยงเชื้อที่มีอาหารแห้ง YM
(YMPDA) ซึ่งผสม chloramphenicol 200 มิลลิกรัม/ลิตร สามารถคัดแยกยีสต์ได้ 28 สายพันธุ์

รวมแยกยีสต์จากการศึกษาทั้งสิ้น 87 สายพันธุ์ โดยมีลำดับตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 strains ของยีสต์ที่คัดแยกได้จากแหล่งต่างๆ

แหล่งที่แยก	No. ของ strains
ดิน	YM 20 , 24 ,25 , 32 , 33 , 34 , 35 , 36 , 62 , 63 , 75, 76 , 81 , 82 , 86
ของเหลว	YM 3 , 69 , 83
ผลไม้และดอกไม้	YM 1 , 2 , 11 , 12 , 13 , 14 , 15 , 16 , 17 , 18 , 21 , 22 , 23 , 28 , 29 , 30 , 31 , 44 , 45 , 46 , 47 , 48 , 49 , 50 , 51 , 52 , 53 , 54 , 55 , 56 , 57 , 60 , 61 , 64 , 71 , 77 , 78 , 79 , 80 , 84 , 85
อากาศ	YM 4 , 5 , 6 , 7 , 9 , 10 , 19 , 27 , 37 , 38 , 39 , 40 , 41 , 42 , 43 , 58 , 59 , 65 , 66 , 67 , 68 , 72 , 73 , 74 , 87 , 88 , 89 , 90

4.2 การคัดเลือกหายีสต์ที่มีประสิทธิภาพสูงในการกำจัดสีน้ำากาส่าในอาหารเลี้ยงเชื้อจากยีสต์ที่คัดแยกได้

4.2.1 คัดเลือกยีสต์ที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำากาส่าเบื้องต้น บนอาหารแข็ง YM (YMPDB) ผสมน้ำากาส่า

จากการศึกษาพบว่า ยีสต์บางสายพันธุ์ที่คัดแยกได้ มีสีของโคโลนีเปลี่ยนไป คือ เข้มขึ้น เมื่อเจริญบนอาหารแข็ง YM (YMPDA) ผสมน้ำากาส่าสกัด แต่ยีสต์ที่ทำการคัดแยกมาไม่สามารถสร้างบริเวณใส (clear zone) ให้เกิดขึ้นรอบบริเวณโคโลนีได้ ซึ่งในการศึกษาพบว่า ยีสต์ที่มีสีของโคโลนีเปลี่ยนไปเมื่อเจริญบนอาหารแข็ง YM (YMPDA) ผสมน้ำากาส่าสกัด รวมทั้งสิ้น 56 สายพันธุ์ โดยเป็นเชื้อที่แยกได้จากดิน 10 สายพันธุ์ จากของเหลว 2 สายพันธุ์ ผลไม้และดอกไม้ 29 สายพันธุ์ และจากอากาศ 15 สายพันธุ์ ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 strains ของยีสต์ที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดสีบนอาหารแข็ง YM (YMPDA) ผสมน้ำากาส่าสกัด

แหล่งที่แยก	No. ของ strains
ดิน	YM 25 , 32 , 35 , 62 , 63 , 75, 76 , 81 , 82 , 86
ของเหลว	YM 69 , 83
ผลไม้และดอกไม้	YM 1 , 14 , 15 , 17 , 18 , 30 , 44 , 45 , 46 , 47 , 48 , 49 , 50 , 51 , 52 , 53 , 54 , 55 , 56 , 57 , 60 , 61 , 64 , 71 , 77 , 78 , 80 , 84 , 85
อากาศ	YM 5 , 6 , 7 , 9 , 19 , 27 , 38 , 39 , 59 , 65 , 73 , 74 , 88 , 89 , 90

4.2.2 คัดเลือกยีสต์ที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำกากสำเบื่องคั้น บนอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำสกัด

จากการศึกษาพบว่า เมื่อเวลาผ่านไป ยีสต์บางสายพันธุ์สามารถลดความเข้มข้นสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำ ได้ ยีสต์ที่ทำให้ความเข้มข้นสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำสกัดลดลง ได้แก่สายพันธุ์ YM 15, 44, 45, 49, 50, 51, 73, 88 รวมทั้งสิ้น 8 สายพันธุ์ และยีสต์ที่มีความสามารถในการกำจัดสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำสกัด ได้มากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ เชื้อยีสต์สายพันธุ์ YM 15, 49, 50 คือ ลดความเข้มข้นสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำสกัดได้ 18.6 , 23.3 และ 24.5 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 strains ของยีสต์ที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดสีในอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำสกัด เรียงลำดับตามเปอร์เซ็นต์การลดลงของสี

No. of strains	เปอร์เซ็นต์การลดลงของสี
50	24.54
49	23.31
15	18.61
73	14.89
51	13.95
88	13.94
44	11.18
45	8.91

4.2.3 ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมต่อการกำจัดสีน้ำกากสำโดยยีสต์ที่คัดเลือกได้

4.2.3.1 ศึกษาปริมาณคาร์บอนที่เหมาะสม จากการศึกษาและวิเคราะห์ทางสถิติ (Two-way ANOVA) ด้วยโปรแกรม SPSS ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ พบว่า

การกำจัดสีของยีสต์สายพันธุ์ YM15 สามารถลดความเข้มข้นสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำสกัด ได้สูงสุดที่ปริมาณกลูโคส 2 เปอร์เซ็นต์ สามารถลดความเข้มข้นสีได้ 29.95 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งปริมาณกลูโคส 2 เปอร์เซ็นต์มีความแตกต่างกับปริมาณกลูโคส 0 และ 0.5 เปอร์เซ็นต์อย่างมีนัยสำคัญ และระยะเวลาที่ใช้ในการลดสีได้สูงสุดคือ ในวันที่ 1 ซึ่งแตก

ต่างจากวันที่ 3 , 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญ และปริมาณกลูโคสกับเวลาที่ใช้ ไม่มีผลร่วมกันต่อความสามารถในการลดสีของสายพันธุ์ YM15 ดังแสดงในตารางที่ 4.4

การกำจัดสีของยีสต์สายพันธุ์ YM49 สามารถลดความเข้มสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัด ได้ดีที่สุดที่ปริมาณกลูโคส 2 เปอร์เซ็นต์ สามารถลดความเข้มสีลงได้ 20.73 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งปริมาณกลูโคส 2 เปอร์เซ็นต์มีความแตกต่างกับปริมาณกลูโคส 0 และ 0.5 เปอร์เซ็นต์อย่างมีนัยสำคัญ และระยะเวลาที่ใช้ในการลดสีได้สูงสุดคือ ในวันที่ 1 ซึ่งแตกต่างจากวันอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ และปริมาณกลูโคสกับเวลาที่ใช้ ไม่มีผลร่วมกันต่อความสามารถในการลดสีของสายพันธุ์ YM49 ดังแสดงในตารางที่ 4.5

การกำจัดสีของยีสต์สายพันธุ์ YM50 สามารถลดความเข้มสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัด ได้ดีที่สุดที่ปริมาณกลูโคส 2 เปอร์เซ็นต์ สามารถลดความเข้มสีลงได้ 25.09 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งปริมาณกลูโคส 2 เปอร์เซ็นต์มีความแตกต่างกับปริมาณกลูโคส 0 เปอร์เซ็นต์อย่างมีนัยสำคัญ และระยะเวลาที่ใช้ในการลดสีได้สูงสุดคือ ในวันที่ 5 ซึ่งแตกต่างกับวันที่ 1 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญ และปริมาณกลูโคสกับเวลาที่ใช้ ไม่มีผลร่วมกันต่อความสามารถในการลดสีของสายพันธุ์ YM50 ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.4 เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของสีอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัดที่แปรผันปริมาณกลูโคสของ strain YM15 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	ปริมาณกลูโคส (g./100 ml.)				
	0	0.5	1.0	1.5	2.0
1	_a 20.17 ^c	_a 14.59 ^b	_a -6.34 ^{ab}	_a -26.85 ^a	_a -29.95 ^a
2	_a 15.83 ^c	_a -9.298 ^b	_a -20.91 ^{ab}	_a -19.61 ^a	_a -16.09 ^a
3	_b 14.33 ^c	_b -6.68 ^b	_b -16.27 ^{ab}	_b -15.35 ^a	_b -17.62 ^a
4	_b 19.65 ^c	_b -5.49 ^b	_b -12.70 ^{ab}	_b -13.55 ^a	_b -11.78 ^a
5	_b 2.72 ^c	_b 0.68 ^b	_b -13.44 ^{ab}	_b -14.71 ^a	_b 3.89 ^a

หมายเหตุ : 1. แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรมุมบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. แต่ละแถวในแนวตั้ง ตัวเลขที่มีอักษรมุมล่างซ้ายเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.5 เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของสื่ออาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัดที่แปรผันปริมาณกลูโคสของ strain YM49 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	ปริมาณกลูโคส (g./100 ml.)				
	0	0.5	1.0	1.5	2.0
1	_c 26.12 ^c	_c 8.87 ^b	_a -18.03 ^a	_a -17.35 ^a	_a -20.73 ^a
2	_{ab} 21.45 ^c	_{ab} -1.78 ^b	_{bc} -7.913 ^a	_{bc} -10.67 ^a	_{bc} -19.35 ^a
3	_a 13.04 ^c	_a -10.94 ^b	_b -14.70 ^a	_b -12.54 ^a	_b -17.80 ^a
4	_a 4.92 ^c	_a -10.21 ^b	_b -8.99 ^a	_b -17.21 ^a	_b -17.03 ^a
5	_b 31.65 ^c	_b 27.30 ^b	_{bc} -7.94 ^a	_{bc} -8.23 ^a	_{bc} -2.56 ^a

หมายเหตุ : 1. แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรมุมบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. แต่ละแถวในแนวตั้ง ตัวเลขที่มีอักษรมุมล่างซ้ายเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.6 เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของสื่ออาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัดที่แปรผันปริมาณกลูโคสของ strain YM50 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	ปริมาณกลูโคส (g./100 ml.)				
	0	0.5	1.0	1.5	2.0
1	_b 17.81 ^b	_b -2.54 ^a	_b -1.45 ^a	_b 11.74 ^a	_b 9.35 ^a
2	_a 14.4 ^b	_a -13.14 ^a	_a -5.83 ^a	_a 7.45 ^a	_a 1.56 ^a
3	_b 23.91 ^b	_b -11.87 ^a	_b -7.19 ^a	_b 10.58 ^a	_b 6.47 ^a
4	_a 15.70 ^b	_a -18.81 ^a	_a -19.10 ^a	_a -14.12 ^a	_a -16.47 ^a
5	_a 18.99 ^b	_a -17.21 ^a	_a -12.5 ^a	_a -14.63 ^a	_a -25.09 ^a

หมายเหตุ : 1. แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรมุมบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. แต่ละแถวในแนวตั้ง ตัวเลขที่มีอักษรมุมล่างซ้ายเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.2.3.2 ศึกษาปริมาณไนโตรเจนที่เหมาะสม จากการศึกษาและวิเคราะห์ทางสถิติ

(Two-way ANOVA) ด้วยโปรแกรม SPSS ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ พบว่า

การกำจัดสีของยีสต์สายพันธุ์ YM15 สามารถลดความเข้มสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัด ได้ดีที่สุดที่ปริมาณเปปโติน 0 เปอร์เซ็นต์ สามารถลดความเข้มสีลงได้ 29.25 เปอร์เซ็นต์ และปริมาณเปปโติน 0 เปอร์เซ็นต์มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับทุกๆ ความเข้มข้น และระยะเวลาที่ใช้ในการลดสีได้สูงสุดคือ ในวันที่ 1 ซึ่งไม่แตกต่างกับ

วันที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ และปริมาณเปปโตเนกับเวลาที่ใช้ ไม่มีผลร่วมกันต่อความสามารถในการลดสีของสายพันธุ์ YM15 ดังแสดงในตารางที่ 4.7

การกำจัดสีของยีสต์สายพันธุ์ YM49 สามารถลดความเข้มสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัด ได้ดีที่สุดที่ปริมาณเปปโตเน 0 เปอร์เซ็นต์ สามารถลดความเข้มสีลงได้ 30.74 เปอร์เซ็นต์ และปริมาณเปปโตเน 0 เปอร์เซ็นต์มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับปริมาณเปปโตเน 1 และ 2 เปอร์เซ็นต์ และระยะเวลาที่ใช้ในการลดสีได้สูงสุดคือ ในวันที่ 1 ซึ่งไม่มีความแตกต่างจากวันอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ และปริมาณเปปโตเนกับเวลาที่ใช้ ไม่มีผลร่วมกันต่อความสามารถในการลดสีของสายพันธุ์ YM49 ดังแสดงในตารางที่ 4.8

การกำจัดสีของยีสต์สายพันธุ์ YM50 สามารถลดความเข้มสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัด ได้ดีที่สุดที่ปริมาณเปปโตเน 0 เปอร์เซ็นต์ สามารถลดความเข้มสีลงได้ 32.77 เปอร์เซ็นต์ และปริมาณเปปโตเน 0 เปอร์เซ็นต์มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับปริมาณเปปโตเนทุกความเข้มข้น และระยะเวลาที่ใช้ในการลดสีได้สูงสุดคือ ในวันที่ 2 ซึ่งมีความแตกต่างจากวันอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ และปริมาณเปปโตเนกับเวลาที่ใช้ ไม่มีผลร่วมกันต่อความสามารถในการลดสีของสายพันธุ์ YM50 ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.7 เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของสีอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัดที่แปรผันปริมาณเปปโตเนของ strain YM15 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	ปริมาณเปปโตเน (g./ 100 ml.)				
	0	0.25	0.50	1.0	2.0
1	_{ab} -29.25 ^a	_{ab} -19.23 ^b	_{ab} -17.85 ^c	_{ab} -13.20 ^d	_{ab} -10.17 ^e
2	_{bc} -13.15 ^b	_{bc} -15.52 ^a	_{bc} -1.20 ^e	_{bc} -7.12 ^c	_{bc} -6.84 ^d
3	_a -11.60 ^c	_a -13.05 ^b	_a -9.717 ^d	_a -14.36 ^a	_a -7.47 ^e
4	_{cd} -10.22 ^c	_{cd} -12.16 ^a	_{cd} -10.25 ^b	_{cd} -0.55 ^e	_{cd} -5.39 ^d
5	_d -7.59 ^a	_d -11.40 ^b	_{bc} -13.11 ^c	_d -7.96 ^d	_d -3.27 ^e

หมายเหตุ : 1. แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรมุมบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. แต่ละแถวในแนวตั้ง ตัวเลขที่มีอักษรมุมล่างซ้ายเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.8 เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของสีอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัดที่แปรผันปริมาณเปปโตินของ strain YM49 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	ปริมาณเปปโติน (g./ 100 ml.)				
	0	0.25	0.50	1.0	2.0
1	_a -30.74 ^a	_a -24.55 ^a	_a -19.34 ^a	_a -18.53 ^b	_a -20.50 ^{ab}
2	_a -13.15 ^a	_a -15.83 ^a	_a -16.21 ^a	_a -15.61 ^b	_a -14.42 ^{ab}
3	_a -9.21 ^b	_a -9.237 ^b	_a -10.97 ^b	_a -12.70 ^a	_a -6.70 ^{ab}
4	_a -11.18 ^a	_a -13.05 ^a	_a -12.82 ^a	_a -3.581 ^b	_a 1.47 ^{ab}
5	_a -5.28 ^a	_a -12.28 ^a	_a -9.83 ^a	_a -7.96 ^b	_a 0.23 ^{ab}

หมายเหตุ : 1. แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรมุมบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. แต่ละแถวในแนวตั้ง ตัวเลขที่มีอักษรมุมล่างซ้ายเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.9 เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของสีอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัดที่แปรผันปริมาณเปปโตินของ strain YM50 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	ปริมาณเปปโติน (g./ 100 ml.)				
	0	0.25	0.50	1.0	2.0
1	_b -23.93 ^a	_b 6.64 ^d	_b -17.58 ^d	_b -17.94 ^b	_b -7.44 ^c
2	_a -32.77 ^a	_a -30.94 ^b	_a -25.72 ^b	_a -23.85 ^c	_a -19.93 ^d
3	_b -21.73 ^c	_b -19.71 ^a	_b -22.92 ^a	_b -22.08 ^b	_b -16.52 ^d
4	_{bc} -0.79 ^c	_{bc} -21.25 ^a	_{bc} -20.52 ^a	_{bc} -9.03 ^b	_{bc} 4.50 ^d
5	_c -15.83 ^c	_c -21.31 ^a	_c -2.24 ^a	_c 3.28 ^d	_c -15.87 ^b

หมายเหตุ : 1. แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรมุมบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. แต่ละแถวในแนวตั้ง ตัวเลขที่มีอักษรมุมล่างซ้ายเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.2.3.3 ศึกษาค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ที่เหมาะสม จากการศึกษาและวิเคราะห์ทางสถิติ (Two-way ANOVA) ด้วยโปรแกรม SPSS ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ พบว่าการกำจัดสีของยีสต์สายพันธุ์ YM15 สามารถลดความเข้มสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัด ได้ดีที่สุดที่ค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.5 สามารถลดความเข้มสีลงได้ 24.38 เปอร์เซ็นต์ และที่ความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.5 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าความเป็นกรด-ด่างทุกค่า และระยะเวลาที่ใช้ในการลดสีได้สูงสุดคือ ในวันที่ 1 ซึ่งมี

ความแตกต่างจากวันอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ และค่าความเป็นกรด-ด่างกับเวลาที่ใช้ ไม่มีผลร่วมกันต่อความสามารถในการลดสีของสายพันธุ์ YM15 ดังแสดงในตารางที่ 4.10

การกำจัดสีของยีสต์สายพันธุ์ YM49 สามารถลดความเข้มสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัด ได้ดีที่สุดในที่ค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.5 สามารถลดความเข้มสีลงได้ 30.38 เปอร์เซ็นต์ และที่ความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.5 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าความเป็นกรด-ด่างทุกค่า และระยะเวลาที่ใช้ในการลดสีได้สูงสุดคือ ในวันที่ 1 ซึ่งมีความแตกต่างจากวันอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ และค่าความเป็นกรด-ด่างกับเวลาที่ใช้ ไม่มีผลร่วมกันต่อความสามารถในการลดสีของสายพันธุ์ YM49 ดังแสดงในตารางที่ 4.11

การกำจัดสีของยีสต์สายพันธุ์ YM50 สามารถลดความเข้มสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัด ได้ดีที่สุดในที่ค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 3.5 สามารถลดความเข้มสีลงได้ 42.04 เปอร์เซ็นต์ และที่ความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 3.5 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าความเป็นกรด-ด่างทุกค่า และระยะเวลาที่ใช้ในการลดสีได้สูงสุดคือ ในวันที่ 4 ซึ่งมีความแตกต่างจากวันที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ และค่าความเป็นกรด-ด่างกับเวลาที่ใช้ ไม่มีผลร่วมกันต่อความสามารถในการลดสีของสายพันธุ์ YM50 ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.10 เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของสีอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัดที่แปรผันค่าความเป็นกรด-ด่างของ strain YM15 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)				
	3.5	4.5	5.5	6.5	7.5
1	_a -13.30 ^c	_a -24.38 ^a	_a -23.92 ^b	_a -22.31 ^c	_a -23.11 ^d
2	_b -3.75 ^c	_b -13.16 ^a	_b -19.76 ^b	_b -14.77 ^c	_b -4.76 ^d
3	_b -9.42 ^c	_b -19.74 ^a	_b -16.56 ^b	_b -13.39 ^c	_b -15.46 ^d
4	_{ab} -12.88 ^c	_{ab} -18.90 ^a	_{ab} -14.88 ^b	_{ab} -12.32 ^c	_{ab} -20.21 ^d
5	_b -18.87 ^c	_b -16.20 ^a	_b -13.17 ^b	_b -10.11 ^c	_b -12.56 ^d

หมายเหตุ :1. แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรหมบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2..แต่ละแถวในแนวตั้ง ตัวเลขที่มีอักษรหมล่างซ้ายเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.11 เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของสีอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัดที่แปรผันค่าความเป็นกรด-ด่างของ strain YM49 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)				
	3.5	4.5	5.5	6.5	7.5
1	_a -13.30 ^c	_a -30.38 ^a	_a -26.07 ^b	_a -24.92 ^b	_a -23.38 ^a
2	_b -9.16 ^d	_b -17.79 ^a	_b -20.94 ^c	_b -17.32 ^b	_b -15.87 ^a
3	_b -16.80 ^d	_b -23.88 ^a	_b -19.52 ^b	_b -7.69 ^a	_b -18.04 ^a
4	_{ab} -19.11 ^c	_{ab} -10.99 ^a	_{ab} -23.21 ^b	_{ab} -20.63 ^{ab}	_{ab} -18.88 ^a
5	_b -20.88 ^c	_b -13.44 ^a	_b -10.77 ^c	_b -10.67 ^b	_b -13.35 ^a

หมายเหตุ : 1. แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. แต่ละแถวในแนวตั้ง ตัวเลขที่มีอักษรบนล่างซ้ายเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.12 เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของสีอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากส่าสกัดที่แปรผันค่าความเป็นกรด-ด่างของ strain YM15 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)				
	3.5	4.5	5.5	6.5	7.5
1	_a -17.49 ^a	_a -6.37 ^b	_a -19.81 ^c	_a -15.83 ^c	_a -18.27 ^d
2	_b -22.35 ^a	_b -22.41 ^b	_b 13.89 ^c	_b -16.66 ^c	_b -12.38 ^d
3	_a -39.71 ^a	_a -26.28 ^b	_a -21.96 ^c	_a -21.37 ^c	_a -9.29 ^d
4	_a -38.25 ^a	_a -29.80 ^b	_a -24.57 ^c	_a -19.78 ^c	_a -18.18 ^d
5	_a -42.04 ^a	_a -30.86 ^b	_a -6.50 ^c	_a -6.48 ^c	_a 8.22 ^d

หมายเหตุ : 1. แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. แต่ละแถวในแนวตั้ง ตัวเลขที่มีอักษรบนล่างซ้ายเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการศึกษาในข้อ 4.2.3.1 ถึง 4.2.3.3 เพื่อหาค่าที่เหมาะสมของปริมาณกลูโคส เปปโติน และความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสมกับเชื้อ YM15 , YM49 และ YM50 พบว่า

สภาวะที่เหมาะสมกับการกำจัดสีน้ำกากส่าของเชื้อ YM15 ในอาหารเลี้ยงเชื้อเหลว YM (YMPDB) ที่เติมน้ำกากส่าสกัด คือ กลูโคส 1 เปอร์เซ็นต์ เปปโติน 0 เปอร์เซ็นต์ และค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.5 ดังแสดงในตารางที่ 4.13

สภาวะที่เหมาะสมกับการกำจัดสีน้ำตาลของเชื้อ YM49 ในอาหารเลี้ยงเชื้อเหลว YM (YMPDB) ที่เติมน้ำกากสำสกัด คือ กลูโคส 1 เปอร์เซ็นต์ เปปโตน 0 เปอร์เซ็นต์ และค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.5 ดังแสดงในตารางที่ 4.13

สภาวะที่เหมาะสมกับการกำจัดสีน้ำตาลของเชื้อ YM50 ในอาหารเลี้ยงเชื้อเหลว YM (YMPDB) ที่เติมน้ำกากสำสกัด คือ กลูโคส 0.5 เปอร์เซ็นต์ เปปโตน 0 เปอร์เซ็นต์ และค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 3.5 ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 สภาวะที่เหมาะสมต่อการกำจัดสีน้ำตาลในอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำสกัด ของ strains ที่ทำการศึกษา

Strain no.	ปัจจัยที่ทำการศึกษา		
	Glucose (%)	Peptone (%)	pH
YM15	2 (1,1.5)	0	4.5
YM49	2 (1,1.5)	0 (0.25,0.5)	4.5
YM50	2 (0.5,1,1.5)	0	3.5

หมายเหตุ : 1.ค่าในวงเล็บ หมายถึง ค่าที่ทำให้เกิดการลดสีสูงสุด

2.ค่าในวงเล็บ หมายถึง ค่าที่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับข้อ 1.

โดยปริมาณการลดสูงสุดของแต่ละปัจจัย เป็นดังนี้

ตารางที่ 4.14 ปริมาณการลดสีสูงสุด ของแต่ละปัจจัยที่สภาวะเหมาะสมในอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำสกัด

Strain no.	เปอร์เซ็นต์การลดของสีน้ำตาลในแต่ละปัจจัย		
	Glucose	Peptone	pH
YM15	29.95	29.25	24.38
YM49	20.73	30.74	30.38
YM50	25.09	32.77	42.04

ดังนั้น ในการศึกษารุ่นต่อไป จะใช้สภาวะที่เหมาะสมกับเชื้อ YM15 , YM49 และ YM50 ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 สภาวะที่เหมาะสมที่ใช้ในการทดสอบการกำจัดสีน้ำตาลของ strains ต่างๆ
ในอาหารเหลว YM (YMPDB) ที่ผสมน้ำตาลสกัด

strains no.	Glucose (%)	Peptone (%)	pH
YM15	1	0	4.5
YM49	1	0	4.5
YM50	0.5	0	3.5

4.2.3.4 ทดสอบความสามารถของยีสต์ที่คัดเลือกได้ในการกำจัดสีน้ำตาลใน
สภาวะที่เหมาะสม

นำค่าของปริมาณคาร์บอน ไนโตรเจน ความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสมใน
ตารางที่ 4.15 มาใช้เตรียมอาหารเหลว YM (YMPDB) ที่ผสมน้ำตาลสกัด และทำการเลี้ยงยีสต์ที่
ได้จาก 4.2.2 จากการศึกษาและวิเคราะห์ทางสถิติ (One-way ANOVA) ด้วยโปรแกรม SPSS ที่
ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ พบว่า

ยีสต์สายพันธุ์ YM15 สามารถลดความเข้มสีได้มากที่สุด 19.39
เปอร์เซ็นต์ ในเวลา 5 วัน ยีสต์สายพันธุ์ YM49 สามารถลดความเข้มสีได้มากที่สุด 26.07 เปอร์เซ็นต์
ในเวลา 4 วัน ยีสต์สายพันธุ์ YM50 สามารถลดความเข้มสีได้มากที่สุด 34 เปอร์เซ็นต์ ในเวลา 3 วัน
ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตาราง 4.16 การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของความเข้มสีอาหารเหลว YM (YMPDB)
ที่ผสมน้ำตาลสกัดปรับเป็นสภาวะที่เหมาะสมของ Strain ต่างๆ เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง		
	YM 15	YM 49	YM 50
1	15.69 ^b	18.97 ^c	1.95 ^d
2	-16.78 ^a	-25 ^c	5.97 ^d
3	-18.72 ^a	-22.6 ^d	-34.83 ^a
4	-18.09 ^a	-26.07 ^a	-23.25 ^c
5	-19.39 ^a	-25.41 ^b	-29.11 ^b

หมายเหตุ : แต่ละแถวในแนวดิ่ง ตัวเลขที่มีอักษรหมบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบกับค่าการลดสีน้ำตาลในอาหารเหลว YM (YMPDB) ที่ผสมน้ำตาลสกัดในสภาวะที่เหมาะสม กับอาหารเหลว YM (YMPDB) ที่ผสมน้ำตาลและแปรผันปัจจัยที่ทำการศึกษา (กลูโคส , เปปโตน และค่าความเป็นกรด-ด่าง) ที่ให้ค่าการลดลงของสีน้ำตาลที่สูงสุดของแต่ละสายพันธุ์ พบว่า

ยีสต์สายพันธุ์ YM15 มีความสามารถต่ำกว่าการกำจัดสีสูงสุดที่สภาวะกลูโคส เปปโตน และความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสม ซึ่งเป็นสภาวะที่มีการลดลงของสีสูงสุดของการแปรผันปัจจัยทั้งหมดอยู่ 4.99 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ยีสต์สายพันธุ์ YM49 มีความสามารถต่ำกว่าการกำจัดสีสูงสุดที่สภาวะปริมาณ เปปโตนและความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสม ซึ่งเป็นสภาวะที่มีการลดลงของสีสูงสุดของการแปรผันปัจจัยทั้งหมดอยู่ 4.67 และ 4.31 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีความสามารถสูงกว่าการกำจัดสีสูงสุดที่สภาวะปริมาณกลูโคสที่เหมาะสมอยู่ 5.34 เปอร์เซ็นต์ ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ยีสต์สายพันธุ์ YM50 มีความสามารถต่ำกว่าการกำจัดสีสูงสุดที่สภาวะความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสม ซึ่งเป็นสภาวะที่มีการลดลงของสีสูงสุดของการแปรผันปัจจัยทั้งหมดอยู่ 7.21 เปอร์เซ็นต์ และมีความสามารถสูงกว่าการกำจัดสีสูงสุดที่สภาวะปริมาณเปปโตนและกลูโคสที่เหมาะสมอยู่ 2.06 และ 9.74 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.17 สรุปเปรียบเทียบผลต่างความเข้มสีของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำตาลสกัดในสภาวะที่เหมาะสมกับอาหารเหลวที่แปรผันปัจจัยต่างๆ ของ Strain YM15

เปอร์เซ็นต์การลดลงของสีในอาหารเหลว YM (YMPDB) ที่สภาวะต่างๆ				
Strain no.	Glucose 1% Peptone 0% pH 4.5	Glucose 2% Peptone 0.5% pH 5.8	Glucose 1% Peptone 0% pH 5.8	Glucose 1% Peptone 0.5% pH 4.5
YM15	19.39	29.95	29.25	24.38
เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง		ลดลง 10.56	ลดลง 9.86	ลดลง 4.99

ตารางที่ 4.18 สรุปเปรียบเทียบผลต่างความเข้มข้นของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำ สกัดในสภาวะที่เหมาะสมกับอาหารเหลวที่แปรผันปัจจัยต่างๆ ของ Strain YM49

เปอร์เซ็นต์การลดลงของสีในอาหารเหลว YM (YMPDB) ที่สภาวะต่างๆ				
Strain no.	Glucose 1% Peptone 0% pH 4.5	Glucose 2% Peptone 0.5% pH 5.8	Glucose 1% Peptone 0% pH 5.8	Glucose 1% Peptone 0.5% pH 4.5
YM49	26.07	20.73	30.74	30.38
เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง		เพิ่มขึ้น 5.34	ลดลง 4.67	ลดลง 4.31

ตารางที่ 4.19 สรุปเปรียบเทียบผลต่างความเข้มข้นของอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำ สกัดในสภาวะที่เหมาะสมกับอาหารเหลวที่แปรผันปัจจัยต่างๆ ของ Strain YM50

เปอร์เซ็นต์การลดลงของสีในอาหารเหลว YM (YMPDB) ที่สภาวะต่างๆ				
Strain no.	Glucose 0.5% Peptone 0% pH 4.5	Glucose 2% Peptone 0.5% pH 5.8	Glucose 1% Peptone 0% pH 5.8	Glucose 1% Peptone 0.5% pH 3.5
YM50	34.83	25.09	32.77	42.04
เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง		เพิ่มขึ้น 9.74	เพิ่มขึ้น 2.06	ลดลง 7.21

จากการศึกษาพบว่า ยีสต์ที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดสีได้ดีที่สุดจากการทดสอบในครั้งนี้ ได้แก่ ยีสต์ YM50 จึงนำยีสต์ YM50 ไปทำการศึกษาในขั้นต่อไปเป็นหลัก

4.3 การนำยีสต์ที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำกากสำในอาหารเลี้ยงเชื้อสูงสุดในสภาวะเหมาะสมมาศึกษาเปรียบเทียบการกำจัดสีน้ำกากสำจากโรงงานสุรา

จากการศึกษาและนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ (One-way ANOVA) ด้วย โปรแกรม SPSS ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ พบว่า

ยีสต์สายพันธุ์ YM15 สามารถกำจัดสีน้ำกากสำในน้ำกากสำมาเชื้อได้สูงสุด 4.81 เปอร์เซ็นต์ ในวันที่ 25 ดังแสดงในตารางที่ 4.20 และในน้ำกากสำที่ไม่ได้มาเชื้อได้สูงสุด 1.69 เปอร์เซ็นต์ ในวันที่ 2 ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ยีสต์สายพันธุ์ YM49 สามารถกำจัดสีน้ำากสาในน้ำากสาฆ่าเชื้อได้สูงสุด 7.35 เปอร์เซ็นต์ ในวันที่ 20 ดังแสดงในตารางที่ 4.20 และในน้ำากสาที่ไม่ได้ฆ่าเชื้อได้สูงสุด 2.06 เปอร์เซ็นต์ ในวันที่ 10 ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ยีสต์สายพันธุ์ YM50 สามารถกำจัดสีน้ำากสาในน้ำากสาฆ่าเชื้อได้สูงสุด 6.94 เปอร์เซ็นต์ ในวันที่ 20 ดังแสดงในตารางที่ 4.20 และในน้ำากสาที่ไม่ได้ฆ่าเชื้อได้สูงสุด 13.6 เปอร์เซ็นต์ ในวันที่ 15 ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.20 การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของความเข้มสีน้ำากสาที่ผ่านการฆ่าเชื้อ
เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของสีน้ำากสา		
	YM 15	YM 49	YM 50
1	-1.95 ^{ab}	-3.60 ^b	-2.43 ^{ab}
2	-2.93 ^a	-2.72 ^a	-4.16 ^a
3	-1.07 ^a	-4.06 ^b	-3.73 ^b
4	-1.98 ^a	-2.04 ^a	-3.10 ^a
5	-1.72 ^a	-2.26 ^a	-2.31 ^a
10	-1.37 ^a	-2.93 ^a	-1.91 ^a
15	0.41 ^a	-3.83 ^a	-3.68 ^a
20	-3.46 ^{ab}	-7.35 ^b	-6.94 ^b
25	-4.81 ^{ab}	-4.43 ^{ab}	-6.78 ^b
30	0.56 ^a	-2.67 ^a	-4.06 ^a

หมายเหตุ : แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ยีสต์ทั้ง 3 สายพันธุ์สามารถกำจัดสีน้ำากสาที่ผ่านการฆ่าเชื้อได้จริง และช่วงเวลาที่มีการลดลงของสีสูงที่สุด คือ ในช่วงวันที่ 20 – 25 ของการศึกษา

ตารางที่ 4.21 การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของความเข้มข้นน้ำกาฝากสำที่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ
เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

วันที่	เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของสีน้ำกาฝากสำที่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ		
	YM 15	YM 49	YM 50
1	2.79 ^a	2.23 ^a	-0.17 ^a
2	-1.69 ^a	-0.62 ^a	0.28 ^a
3	1.72 ^a	1.55 ^a	1.35 ^a
4	2.05 ^a	1.07 ^a	2.37 ^a
5	2.02 ^a	0.71 ^a	1.28 ^a
10	0.08 ^a	-2.06 ^a	0.02 ^a
15	-0.55 ^a	-0.64 ^a	-13.59 ^b
20	0.74 ^a	-0.65 ^a	-0.32 ^a
25	0.88 ^a	2.59 ^a	1.74 ^a
30	3.11 ^a	4.85 ^a	2.66 ^a

หมายเหตุ : แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรหมบนขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ยีสต์ทั้ง 3 สายพันธุ์ไม่สามารถกำจัดสีน้ำกาฝากสำที่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อได้ทั้งหมด มีเพียงสายพันธุ์ YM50 เท่านั้นที่สามารถลดความเข้มข้นน้ำกาฝากสำได้ และเวลาที่มีการลดลงของสีสูงที่สุด คือ วันที่ 15 ของการศึกษา

จากผลการศึกษาในข้อ 4.2.3.4 และ 4.3 ทำให้ทราบว่า จากการคัดเลือกยีสต์จากแหล่งธรรมชาติ ยีสต์สายพันธุ์ YM50 มีข้อจำกัดต่อสภาวะในการกำจัดสีน้อยที่สุด จึงนำ YM50 มาทำการศึกษาต่อไป

4.4 นำยีสต์ที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดสีสูงสุดในน้ำกาฝากสำจากโรงงานสุรา มาศึกษาทดลองกับน้ำกาฝากสำจากโรงงานสุราที่ปรับสภาวะที่เหมาะสม เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการกำจัดสี

จากการศึกษาและนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ (One-way ANOVA) ด้วยโปรแกรม SPSS ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ พบว่า

ในน้ำกาฝากสำที่ผ่านการเติมธาตุอาหารและปรับค่าความเป็นกรด-ด่าง และผ่านการฆ่าเชื้อนั้น มีการลดลงของความเข้มข้นอย่างมีนัยสำคัญทุกวัน และมีการลดสีได้มากที่สุดในวันที่ 5 โดยความเข้มข้นลดลง 32.2 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 25

ในน้ำกากส่าที่ผ่านการเติมธาตุอาหารและปรับค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ นั้น มีการลดลงของความเข้มข้นอย่างมีนัยสำคัญในวันที่ 1 โดยความเข้มข้นลดลง 23.16 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 การเพิ่มขึ้น (+) หรือลดลง (-) ของความเข้มข้นน้ำกากส่าปรับสภาพ โดยยีสต์ Strain YM50 เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

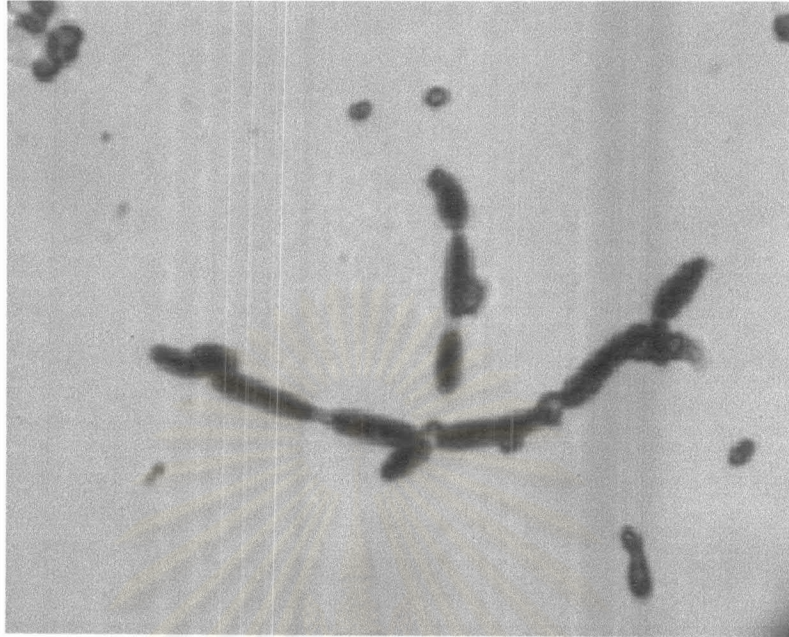
วันที่	เปอร์เซ็นต์การลดลงของความเข้มข้นของน้ำกากส่าที่ปรับสภาพ	
	ผ่านการฆ่าเชื้อ	ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ
1	-22.80 ^d	-23.16 ^a
2	-19.51 ^c	-1.82 ^b
3	-22.83 ^c	3.57 ^b
4	-31.37 ^b	-8.28 ^b
5	-32.20 ^a	-3.52 ^b

หมายเหตุ : แต่ละแถวในแนวนอน ตัวเลขที่มีอักษรมุมบนด้านขวาที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.5 ศึกษาปีที่มียีสต์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดบนอาหารแข็ง YM (YMPDA) ภายใต้กล้องจุลทรรศน์

4.5.1 ศึกษาลักษณะโครงสร้างด้วยกล้องจุลทรรศน์ (light microscope) ทำการศึกษา ลักษณะของยีสต์ที่ย้อมติดสีคริสตัลไวโอเล็ต ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ธรรมดา จากการศึกษาพบว่า เซลล์ยีสต์ YM50 นั้นมีลักษณะยาวรี บางครั้งอาจคล้ายสามเหลี่ยมเกือบกลม หรือชมพู ขนาดของ เซลล์ไม่แน่นอนขึ้นกับอายุของเซลล์ มีการสืบพันธุ์โดยการแตกหน่อ (budding) รอบขั้วของเซลล์ โดยที่หน่อใหม่นั้นจะติดอยู่กับหน่อเดิม และไม่พบเซลล์สืบพันธุ์แบบอาศัยเพศ มีการสร้างเส้นใยเทียม (pseudomycelium) ไม่มีการสร้างกรดเมื่อใช้แหล่งคาร์บอนจากกลูโคส ไม่มีการสร้างรงควัตถุ ที่มองเห็นได้ เช่น แคโรทีนอยด์

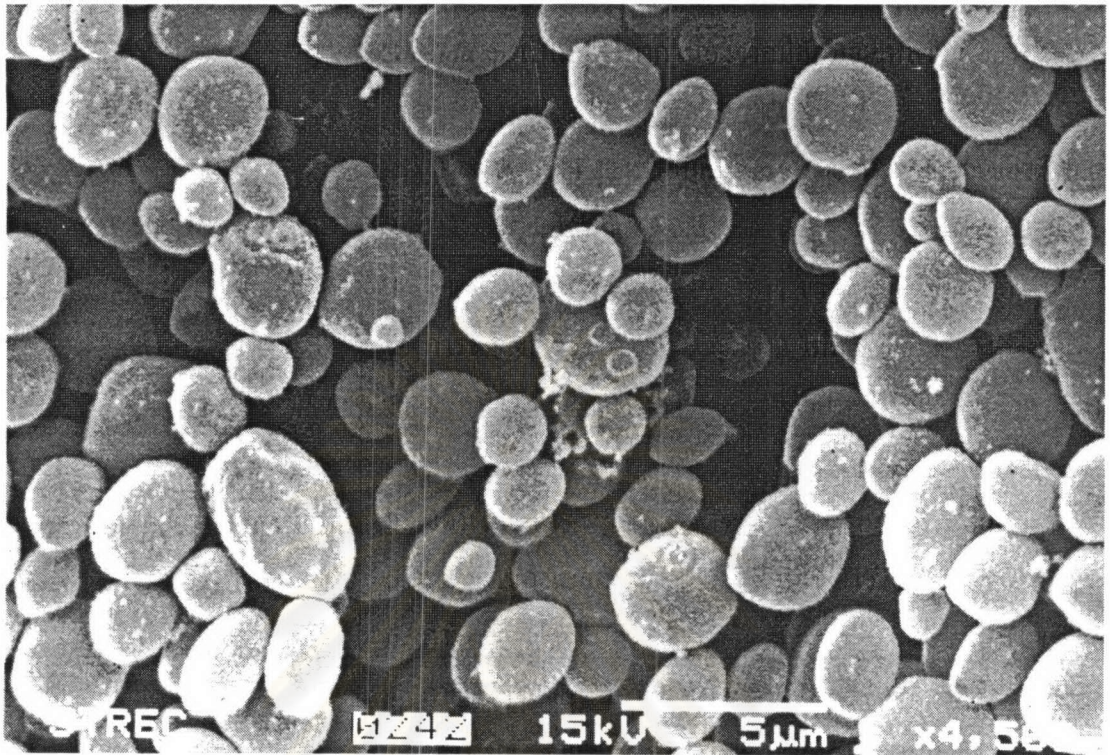
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

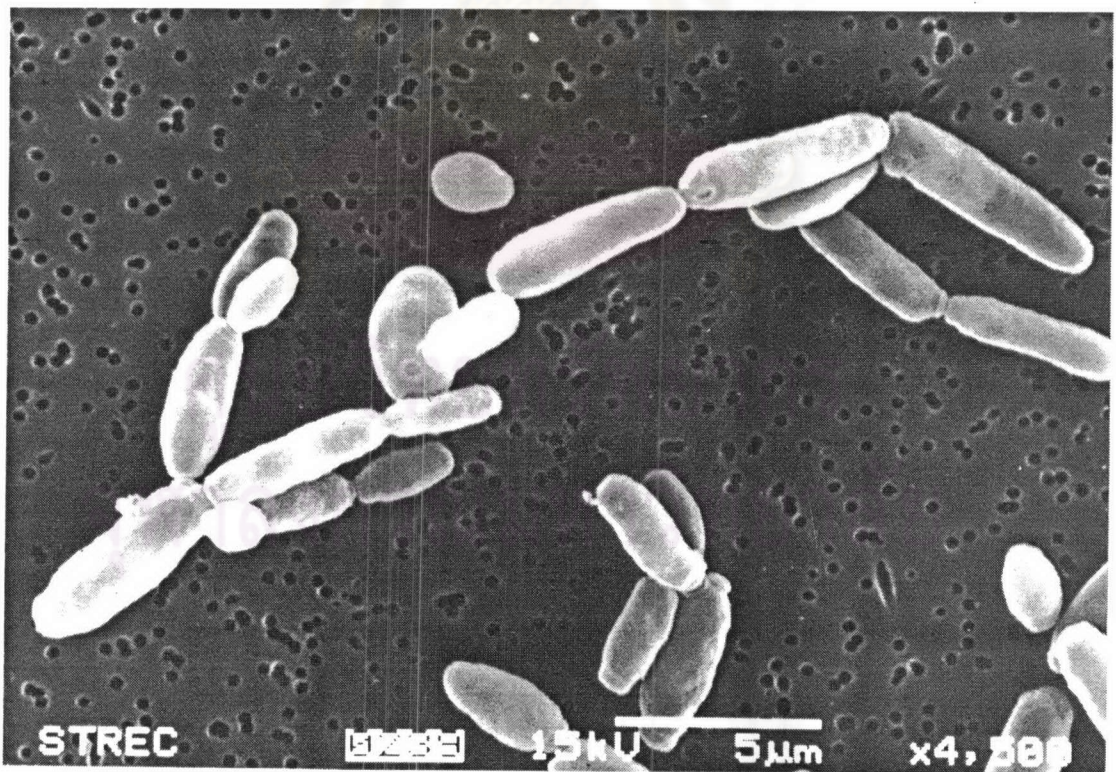
รูปที่ 4.1 เซลล์ของยีสต์สายพันธุ์ YM50 ที่กำลังขยายเพิ่มขึ้น 400X ย้อมด้วยสีย้อม Crystal Violet

4.5.2 ศึกษาลักษณะโครงสร้างด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (scanning electron microscope) จากการศึกษา พบว่า เมื่อทำการเลี้ยงเชื้อ YM50 บนอาหารแข็ง YM (YMPDA) จะได้เซลล์ของ YM50 ออกมามีขนาดค่อนข้างสม่ำเสมอ ทรงไข่ หรือทรงรี อยู่รวมกันเป็นกลุ่มๆ แต่เมื่อเลี้ยงเชื้อ YM50 บนอาหารเหลว YM (YMPDB) จะได้เซลล์ของ YM50 ออกมาลักษณะเป็นท่อนยาว เรียงต่อกันลักษณะคล้ายเส้นใยเทียม (pseudomycelium) เห็นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ เซลล์ยังมีความยาวมากกว่าเซลล์ที่เจริญบนอาหารแข็ง YM (YMPDA)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

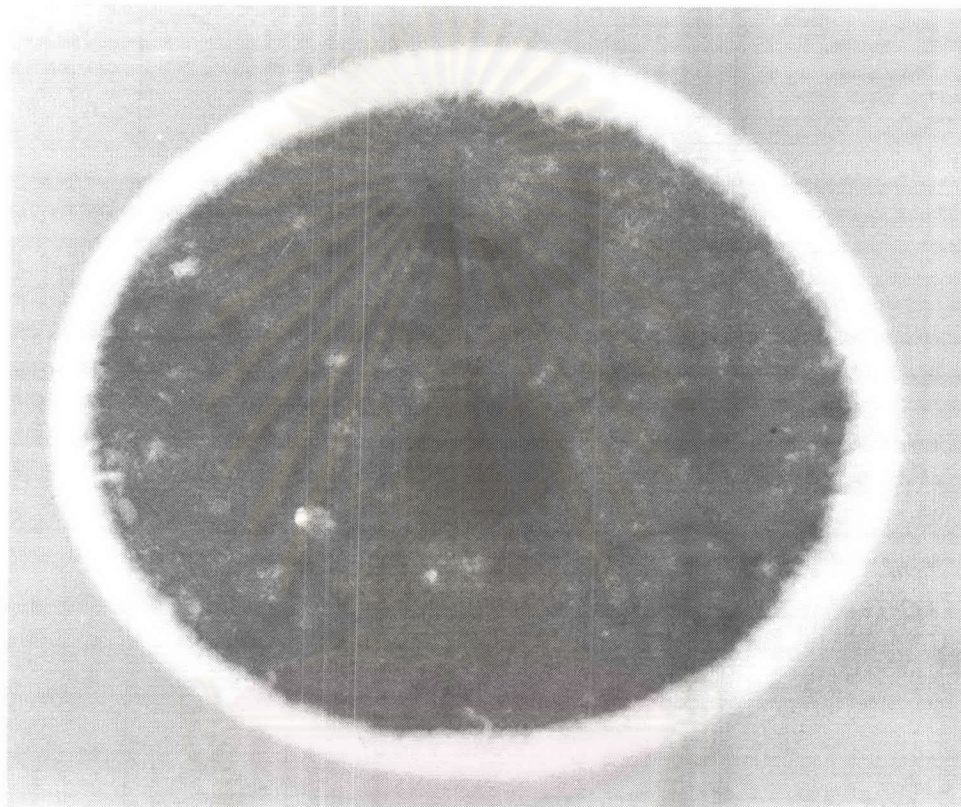

รูปที่ 4.2 เซลล์ของ Y50 ที่เจริญบนอาหารแข็ง YM (YMPDA)

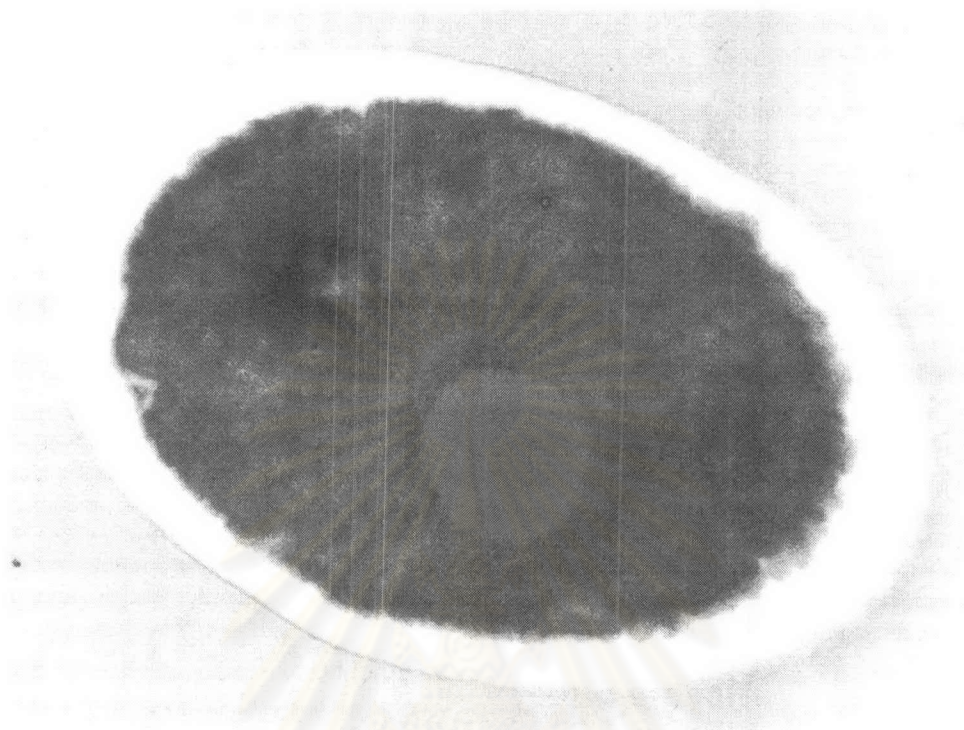
รูปที่ 4.3 เซลล์ของ Y50 ที่เจริญบนอาหารเหลว YM (YMPDB)

4.5.3 ศึกษาลักษณะโครงสร้างด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน (transmission electron microscope) จากการศึกษา พบว่าหลังจากที่เซลล์ของยีสต์สายพันธุ์ YM50 เจริญในอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำตั้งเคราะห์ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ สีของไซโตพลาสตินั้นเข้มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับเซลล์ของยีสต์สายพันธุ์ YM50 ที่เจริญในอาหารเลี้ยงเชื้อสูตร 2

รูปที่ 4.4 ยีสต์สายพันธุ์ YM50 ที่เจริญในอาหารเหลว YM (YMPDB)

ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.5 ยีสต์สายพันธุ์ YM50 ที่เจริญในอาหารเหลว YM (YMPDB) ผสมน้ำกากสำ

4.6 จำแนกชนิดของยีสต์ที่คัดเลือกได้

4.6.1 ศึกษาลักษณะของโคโลนีของยีสต์บนอาหารแข็ง YM (YMPDA) ได้แก่ สีของโคโลนี การสร้างสีของโคโลนี ความวาว ขอบของโคโลนี จากการศึกษา พบว่า โคโลนีของยีสต์สายพันธุ์ YM50 เมื่อทำการเลี้ยงบนอาหารแข็ง YM (YMPDA) หลังจากการเจริญ 1 เดือน ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส พบว่า โคโลนีของยีสต์จะมีสีขาวขุ่นถึงสีขาวนวล หรือเหลืองอ่อนถึงสีครีมอ่อน ผิวหน้าของโคโลนีจะมีรอยหยัก สลับกับบริเวณเรียบ โดยที่รอยหยักจะอยู่บริเวณตรงกลางของโคโลนี และยกตัวขึ้นสูงกว่าบริเวณโดยรอบ ไม่วาวแสง ส่วนบริเวณขอบของโคโลนีนั้นไม่เรียบ ไม่พบการยกตัวของขอบโคโลนีและการสร้างสีของโคโลนี

ส่วนการศึกษาการเจริญบนอาหารเหลว YM (YMPDB) ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ เซลล์ยีสต์ YM50 หลังจากการเจริญ 3 วัน ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส พบว่า เซลล์จะมีลักษณะรูปร่างแบบไข่ หรือยาวรี บางครั้งจะคล้ายไส้กรอกหรืออาจเกิดโค้งงอบ้าง ขนาดของเซลล์ประมาณ 2.5-4 x 7-15 ไมโครเมตร มีการสร้างเพลลิเคิลหรือเยื่อบางๆ บนผิวหน้าของอาหารเลี้ยงเชื้อ โดยการเจริญนั้น จะเจริญที่ผิวหรือที่ส่วนบนของอาหารก่อน เมื่อเซลล์เกาะกลุ่มกันมากขึ้น จะจมตัวลงสู่ด้านล่างของอาหาร

เมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบกับรายงาน พบว่า มีความใกล้เคียงกับยีสต์สายพันธุ์ *Candida* sp. เป็นอย่างมาก เนื่องจากมีลักษณะหลายๆ อย่างที่คล้ายกัน ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพของ Strain YM50 กับ *Candida* sp.

คุณลักษณะ	YM50	<i>Candida</i> sp.*
1. สีของโคโลนี	ขาวขุ่นถึงเหลืองอ่อน	ขาวถึงเหลืองอ่อน
2. การสร้างสีของโคโลนี	ไม่มี	ไม่มี
3. ผิวหน้า	เรียบ เป็นรอยหยักตรงกลาง โคโลนี ไม่วาว	เรียบ ไม่วาว
4. ขอบโคโลนี	เป็นรอยหยัก ไม่กลม	เป็นรอยหยัก ไม่กลม
5. รูปทรงของเซลล์	ไข่ ยาวรี หรือทรงสี่กรอก	กลม ไข่ รูปชมพู ยาวรี
6. การสร้างเส้นใย	พบแต่การสร้างเส้นใยเทียม	พบทั้งเส้นใยแท้และเทียม
7. การสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศ	ไม่พบ	ไม่พบ
8. การสืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศ	แตกหน่อแบบหลายขั้ว	แตกหน่อแบบหลายขั้ว

*ที่มา The Yeasts : a taxonomic studies

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.6.2 การทดสอบทางชีวโมเลกุล (biochemistry) โดยการใช้คาร์บอนชนิดต่างๆ ทำการศึกษาด้วยระบบจัดจำแนกจุลินทรีย์ เอพีไอ (API test kit) ผลการศึกษาพบว่ายีสต์สายพันธุ์ที่ทำการศึกษาศึกษานั้น มีความสามารถในการใช้คาร์บอนชนิดต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 4.24 จากผลการศึกษาทางด้านลักษณะ (morphology) ของยีสต์สายพันธุ์ YM50 ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ และผลการศึกษาทางด้านชีวโมเลกุล ทำให้มีความเป็นไปได้สูงว่า ยีสต์สายพันธุ์ YM 50 นี้ เป็นยีสต์ใน genus *Candida*

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบการใช้คาร์บอนชนิดต่างๆ ของยีสต์สายพันธุ์ YM50 กับ *Candida* sp.

Characteristics	ปฏิกิริยาของ YM50	ปฏิกิริยาของ <i>Candida</i> sp.*
Assimilation of		
• Galactose	+	+ , Delay
• Actidione	-	N/A
• Saccharose	-	N/A
• N-acetyl-D-Glucosamine	-	-
• DL-lactate	+	+ , -
• L-arabinose	-	-
• Cellobiose	-	-
• Raffinose	-	-
• Maltose	-	-
• Trehalose	-	-
• 2-keto-D-Gluconate	-	-
• α -methyl-D-glucoside	-	-
• Sorbitol	-	N/A
• D-xylose	+	+ , -
• Ribose	-	-
• Glycerol	+	+ , -
• Rhamnose	-	-
• Palatinose	-	N/A
• Erythritol	-	-
• Melibiose	-	-

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบการใช้คาร์บอนชนิดต่างๆ ของยีสต์สายพันธุ์ YM50 กับ *Candida* sp.

(ต่อ)

Characteristics	ปฏิกิริยาของ YM50	ปฏิกิริยาของ <i>Candida</i> sp.*
• Glucuronate	-	-
• Melezitose	-	-
• Gluconate	-	+ , -
• Levulinate	-	N/A
• Mannitol	+	+ , Delay
• Lactose	-	-
• Inositol	-	-
• Glucose	+	+
• Sorbose	+	+ , -
• Glucosamine	+	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย